

Повідомлення, яке отримав Алекс на день народження, було дуже загадковим — написане невидимим чорнилом і принесене поштовим голубом тітоньки Агати. Він ледве стримував хвилювання, тримаючи клаптик паперу над полум'ям сірника (тітка навчила його писати лимонним соком, який проявляється лише під час нагрівання).

Слова проступили магічним чином:

**ПРИХОДЬ У ЛАБОРАТОРІЮ ОДРАЗУ ПІСЛЯ УРОКІВ.
НЕ ГАЙ ЧАСУ! :) — Т. А.**

Увесь ранок хлопчику ледь вдавалося не відволікатися на уроках, він думав лише про сюрприз від тітоньки Агати. Напевно, це подарунок на день народження! Можливо, йому змайструють того робота, про якого він так мріє?

Алекс мріяв мати друга-робота, аби з ним розмовляти і грати у відеоігри. Замість цього в нього було багато однокласників, з якими він не знав, про що побалакати. Однолітків зрозуміти непросто.

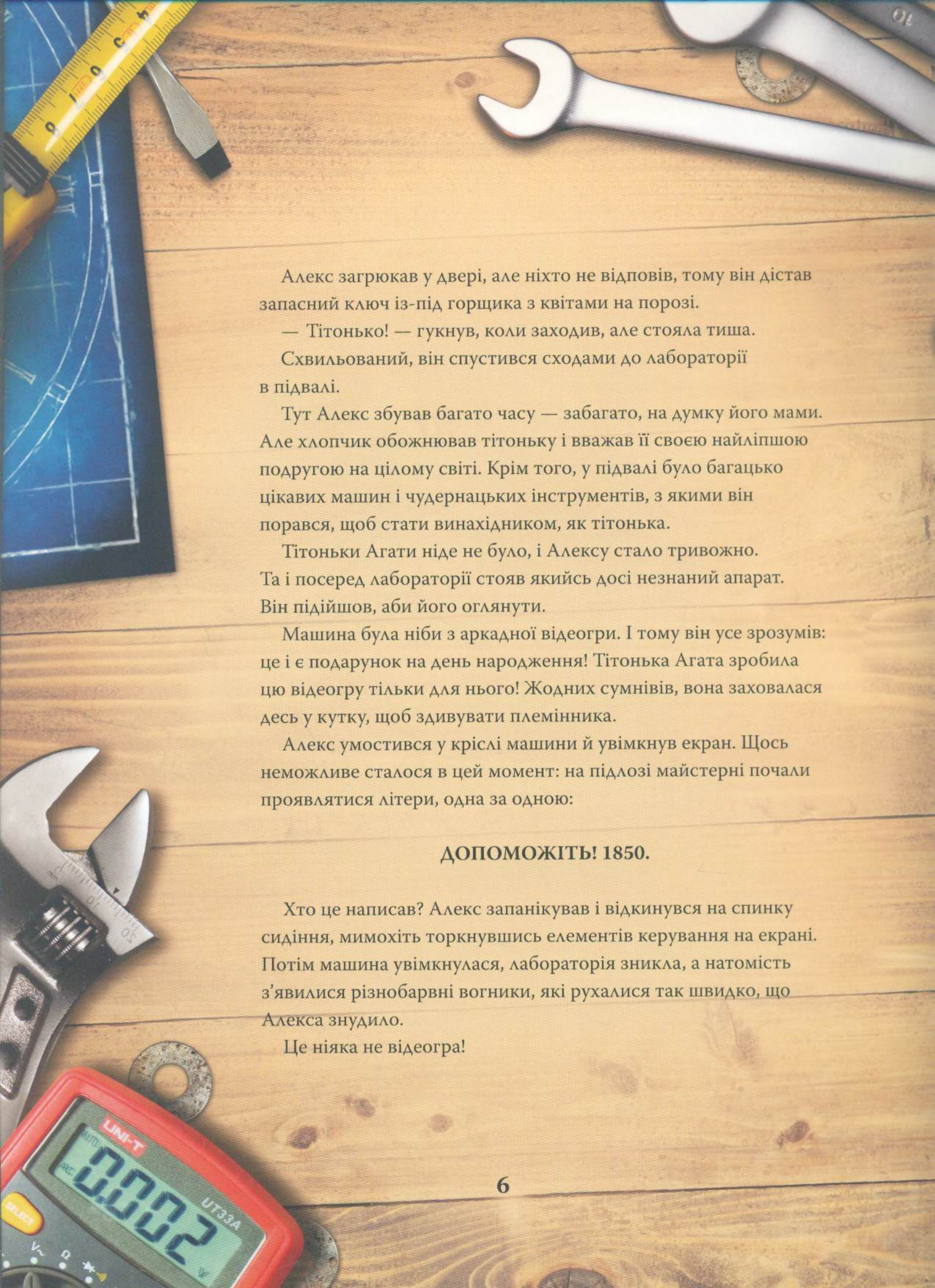
— Діти, не забудьте, що в понеділок — контрольна з історії, — сказала вчителька.

Понеділок! Сьогодні п'ятниця, а значить усі вихідні треба готуватися до контрольної замість гратися з роботом.

— Ні! — несвідомо вигукнув Алекс, і всенький клас подивився на нього.

Від пояснень врятував дзвінок, і хлопчик чимдуж помчав до будинку тітоньки.





Алекс загнував у двері, але ніхто не відповів, тому він дістав запасний ключ із-під горщика з квітами на порозі.

— Тітонько! — гукнув, коли заходив, але стояла тиша.

Схвильований, він спустився сходами до лабораторії в підвалі.

Тут Алекс збував багато часу — забагато, на думку його мами. Але хлопчик обожнював тітоньку і вважав її своєю найліпшою подругою на цілому світі. Крім того, у підвалі було багатьох цікавих машин і чудернацьких інструментів, з якими він порався, щоб стати винахідником, як тітонька.

Тітоньки Агати ніде не було, і Алексу стало тривожно. Та і посеред лабораторії стояв якийсь досі незнаний апарат. Він підійшов, аби його оглянути.

Машина була ніби з аркадної відеогри. І тому він усе зрозумів: це і є подарунок на день народження! Тітонька Агата зробила цю відеогру тільки для нього! Жодних сумнівів, вона заховалася десь у кутку, щоб здивувати племінника.

Алекс умостився у кріслі машини й увімкнув екран. Щось неможливе сталося в цей момент: на підлозі майстерні почали проявлятися літери, одна за одною:

ДОПОМОЖІТЬ! 1850.

Хто це написав? Алекс запанікував і відкинувся на спинку сидіння, мимохіть торкнувшись елементів керування на екрані. Потім машина увімкнулася, лабораторія зникла, а натомість з'явилися різнобарвні вогники, які рухалися так швидко, що Алекса знудило.

Це ніяка не відеогра!



ДОПО

ТЕСЛА
ФИЗИКА
СОВЕТСКОЕ
УЧЕБНИК

ТЕСЛА